

talen i dag, på en sådan måde, at man skulle byde med kolde kontanter, men jeg har nærmere opfattet det sådan, at man skulle fortælle om, hvilke muligheder man havde for at huse de statslige arbejdspladser så at sige, og at man skulle fortælle om de særlige fordele, der er. Jeg tror heller ikke, at det er godt, hvis regeringen bare sidder med en pil, der peger rundt, og siger: Nu flytter vi den derhen, for der ser det ud til, at der er brug for den.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Nu er der ordførere, der ønsker yderligere korte bemærkninger, men jeg kan sige, at de har haft tre. Det er der ikke noget at gøre ved. Jeg tror, at jeg holder bedre regnskab med det end de fleste.

Vi skal tilbage til ordførrækken, og det er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, det er meget karakteristisk for debatten om forespørgslen, som handler om udflytning af statslige arbejdspladser, at den hele tiden glider over i en langt mere generel regionalpolitisk debat. Det vil også kendetegne mit indlæg, ligesom det har kendetegnet de forrige, ligesom det har kendetegnet en god del af de korte bemærkninger.

Det afspejler, at det at udflytte statslige arbejdspladser nok spiller en rolle, men der er nogle andre ting, som er langt mere afgørende for at få en regional udvikling, sådan som vi ønsker os den. Det handler om muligheder, det handler om infrastruktur, det handler om vilje. Jeg ser meget frem til, at vi vender tilbage til en fokuseret regionalpolitisk debat, når den bliver sat på dagsordenen.

Ministeren sagde i sin redegørelse, at hans mål jo – sådan hørte jeg det i hvert fald – er i overensstemmelse med dem, som vi havde i den tidligere regering: Det synes jeg selvfølgelig er al ære værd.

Kl. 18.10

Jeg synes også, at det er naturligt at se på, om metoderne eller det, vi brugte for at nå hen til de mål, er tidssvarende, men måske mindre set i lyset af et regeringsskifte og mere set i lyset af, at omverdenens vilkår og krav til opgaveløsning for privat og offentlig virksomhed hele tiden ændrer sig. Der bliver nye muligheder, der bliver andre måder at gøre tingene på, og det kan give en anden afgørelse end den, man ville have truffet for bare 2 eller 3 år siden.

Derfor synes jeg, det er meget vigtigt at holde fast i de gode kriterier, som redegørelse nr. R 8 angiver: Spørgsmålet, om man kan rekruttere og fastholde de kvalificerede medarbejdere, der skal løse opgaverne; spørgsmålet om økonomien i en flytning i forhold til huslejesbesparelser, men også i forhold til øgede driftsomkostninger, rejseudgifter, fravær af samdrift, tilknyttet service osv. Det er væsentligt at overveje, om brugerkontakten kan opfyldes, som det er intentionen, og selvfølgelig skal man også se på, om man samlet kan få en opgavevaretagelse, som svarer til det, der er institutionens grund til overhovedet at være sat i verden.

Når ministerens redegørelse godt kan vække bekymring, er det, fordi der lægges så negativt op. Det er altså besynderligt at høre regeringen bryste sig af, at besparelserne på offentligt ansatte og nedlæggelsen af råd og nævn skulle være et positivt regionalpolitisk træk, fordi det giver en bedre balance mellem hovedstadsområdet og det øvrige land. Ja, det giver en balance i den forstand, at der bliver færre i hovedstadsområdet, men hvordan i himlens navn det skulle være et positivt regionalpolitisk træk er svært at se, for der skabes ikke flere arbejdspladser i regionerne og i lokalsamfundene.

Der er noget andet, der heller ikke sker. Hvis man ser på det ønske, der er om økonomisk effektivisering, som jo er meget klart afspejlet i den finanslov, regeringen har fået vedtaget, så må man sige, at erfaringen viser os, at den type økonomisk effektivisering kun har ført til regional centralisering. Det har tiden bevist.

For eksempel giver både regeringens besparelser på folkeoplysningen og den ekstreme økonomisering i forhold til AMU- og erhvervsskoler regional centralisering. Det er direkte imod det, som et mindre bysamfund har brug for i forhold til netop at være et attraktivt sted at bo. Det er da også stærkt tvivlsomt, om domstolene kan fastholde den geografiske fordeling, de har i dag, med de besparelser, som lægges ned over dem, samtidig med at man vil fastholde den høje kvalitet.

Og eksempelvis annullerer jo beslutningen om flytning af Rigsarkivet investeringer i både Viborg og Aabenraa. Det var investeringer, som jeg antager var meget velkomne i de to bysamfund.

Det synes derfor helt oplagt og afgørende, at der på alle lovforslag, inklusive den samlede finanslov, laves en regional vurdering af effekten i forhold til det mål, som vi er fælles om, nemlig